Otvovický ZPRAVODAJ

zima 2023

Právě otevíráte zimní číslo našeho zpravodaje. Toto předvánoční období je už tradičně spojeno s řadou akcí, které se nám po léta opakují. Máte tedy možnost se o nich právě teď dozvědět. Blíží se zahájení adventu, my pro letošek začneme o trochu dříve a tradiční setkání u kapličky proběhne už v neděli 26. 11. 2023. Bohužel ve chvíli, kdy se chystá toto vydání zpravodaje, stále ještě nemáme jasno, jestli pro letošek rozsvítíme vánoční strom. Jak víte, loni jsme už museli nechat pokácet ten, který se zdobil po léta. Zkrátka nám moc vyrostl a technicky už nebylo možné na něj svítící výzdobu zavěsit. Další komplikací pro obec je, že svou činnost ukončila firma MPT Servis s.r.o. z Kralup nad Vltavou, která nám tyto výškové práce zajišťovala. Nyní se všemožně snažíme sehnat náhradu. Zda se to podaří, můžeme společně zjistit právě na předvánočním setkání. Nebojte, alespoň nějakou vánoční výzdobu určitě zajistíme. Dále se na stránkách zpravodaje dozvíte o akcích, které si našly své stálé místo v kulturním kalendáři. Takže další na co se můžete těšit je „VÁNOČNÍ KONCERT LUCIE BÍLÉ“ a „FLORISTICKÁ DÍLNA PANA KUCHAROVIČE“ – obě akce proběhnou na sále. Pak už tradičně otevře své brány „PEKLO V KOVÁRNĚ“ a čertů bude plná ves. A co nás hodně těší, zabydluje se i nová tradice, jakou je „ŽIVÝ BETLÉM“ u Škvárovny. Možné si s některými popřejeme o Štědrém večeru u kapličky a letitou tradici už u nás má „NOVOROČNÍ ŠTRAPÁCE DO RUSAVEK“. A toto je tradice hodna samostatného článku, za který moc děkujeme Kačce Strnadové (Petřinové). Nějaké akcičky jistě přibydou i v Hospůdce na koupališti. Své stálé místo má „SILVESTROVSKÝ FOTBÁLEK“…… Takže se opravdu máte na co těšit.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Josef Meidl

Vážení přátelé,

vítám Vás u zimního a tudíž posledního vydání Otvovického ZPRAVODAJE v tomto roce. Tady si dovolím malé poděkování všem těm, kteří se podíleli svými příspěvky na tvorbě tohoto a všech ostatních předchozích vydání. Zvláště chci poděkovat a vyzvednout práci paní Rybníčkové, které vděčíme za grafické úpravy a konečný vzhled zpravodaje. Myslím, že je zde díky odvedené práci patrný velmi slušný výsledek, který se k Vám čtenářům dostává naprosto pravidelně. Rovněž tak mé poděkování směřuje těm, kteří reagovali na různé výzvy a přispěli tak svými poznatky, radou, fotografiemie apod.

Vážení čtenáři, dovolte mi, abych Vám a Vašim blízkým popřál příjemné a klidné nadcházející Vánoce a šťastný rok 2024. Tímto si dovolím ukončit úvodní zdravici a u jarního čísla opět na shledanou.

Bc. Josef Meidl - starosta

Obsah zpravodaje:

Slovo starosty	2
Vzpomínáme	2
Z OÚ	3
Přemyslovci pomáhají	3
Akce	5
DPS	6
Betlém	7
Gratulace	7
Hospůdka koupaliště	8
Inzerce	9
Vítání občánků	10
Fotoreportáž z MŠ	11
Zprávy ze ZŠ	14
Špuntík a Otvovinka	16
Ze Srdce	18
Fotbal	20
Volejbal	21
Baseball	21
Rozhovor	22
Štrapáce	27
Zábava pro dospělé	30
Stránka pro děti	31
Kalendář akcí	32

VZPOMÍNÁME

Posíláme vzpomínku – tam k nebeským branám

Začátkem října nás zasáhla velmi smutná zpráva, protože nás navždy opustil pan Jiří Novák.

Jirka byl výraznou osobností Otvovic. Dlouhá léta působil coby zastupitel obce, každoročně byl jedním z iniciátorů tradičního novoročního pochodu „Štrapáce do Rusavek“.

Ale kde nám bude určitě nejvíc scházet, jsou sportovní a kulturní akce. Téměř všech se aktivně účastnil a spolu s manželkou Dášou byli vždy prvním párem na tanečním parketu při každé zábavě či plese.

Jirka byl fajn kamarád a my na něj budeme rádi vzpomínat.

Otvovický ZPRAVODAJ | Periodický tisk územního samosprávního celku | Vydává: Obec Otvovice | Evidenční číslo periodického tisku MK ČR: E 21703 | Za obsah příspěvků, jeho věcnou a formální stránku ručí autor | Otvovický ZPRAVODAJ vychází v nákladu 350 ks a je distribuován ZDARMA | Příspěvky zasílejte na e-mail: otvovicky.zpravodaj@gmail.com | Uzávěrka dalšího čísla je 09. 02. 2024!

Z OBECNÍHO ÚŘADU

Josef Meidl/Tomáš Kallista

Sběrný dvůr

Provoz byl zúžen pouze na soboty, neboť středy byly téměř nevyužité. Pro zajímavost přikládáme náklady spojené s provozem a likvidací odpadu za první pololetí letošního roku, pro všechny zúčastněné obce.

SBĚRNÝ DVŮR - náklady 1. pololetí 2023

Zdroj	Počet položek	Podíly	Náklady
Koleč	154	40%	38.692,18
Otvovice	103	27%	25.878,53
Zákolany	129	33%	32.410,98
CELKEM	**386**	**100%**	**96.981,69**

INFOKANÁL - SMS

V roce 2024 nebudeme o společenských akcích konaných jakoukoliv organizací včetně obce, informovat prostřednictvím SMS. SMS zůstanou pouze pro akutní hlášení o výjimečných situacích (povodně, odstávky elektřiny a jiné). Žádáme občany, kteří nemají v infokanálu uveden svůj email a chtějí být o těchto akcích informováni, o uvedení tohoto kontaktu.

Akce budou i nadále také umisťovány do aktualit na webových stránkách a zveřejňovány na sociálních sítích. (Web: www.otvovice. cz, Facebook: Obec Otvovice, Instagram: obec_otvovice). Děkujeme za pochopení.

SOCIÁLNÍ SLUŽBY, DOPRAVA SENIORŮ

Přemyslovci pomáhají

Jedním z významných partnerů obcí v našem regionu je Místní akční skupina (MAS) Přemyslovské Střední Čechy. Již téměř dvacet let se jejím prostřednictvím rozdělují dotační prostředky z evropských a národních zdrojů na projekty, jejichž společným cílem je „rozvoj venkova“. Nejedná se však pouze o akce stavebního charakteru, jako jsou hřiště, oprava kapliček, cest a chodníků. Cílem MAS je podporovat život na venkově v jeho celistvosti a pomáhat zapojeným obcím tohoto cíle dosahovat.

A právě projekt „Přemyslovci pomáhají“ z dotačního programu OPZ+ (Podpora komunitně vedeného místního rozvoje), do kterého se zapojila i obec Otvovice, je toho důkazem.

Projekt byl zahájen 1. května 2023 a jeho partnery jsou dále města a obce Buštěhrad, Dřínov, Nelahozeves, Řisuty, Velvary, Vraný, Zákolany a Koleč. Výběr nebyl náhodný, naopak vzešel z pečlivého průzkumu a ze dvou dotazníkových akcí.

Cílem projektu je posílit komunitní vazby v jednotlivých obcích a zapojit do společenského života seniory, ale i další skupiny lidí, kterým hrozí sociální vyloučení. Tímto obecně definovaným úkolem je pověřeno sedm terénních pracovníků, kteří mají znalost místního prostředí a předchozí zkušenost v oblasti sociální práce. V Otvovicích, společně se Zákolany a Kolčí, je touto terénní pracovnicí paní Irena Bartošková, kterou pravděpodobně již řada našich sousedů dobře zná.

A co tedy nabízíme? Celou škálu aktivit, které umožní lidem žít plnohodnotný, smysluplný a důstojný život v jejich domácím prostředí. K tomu stačí někdy opravdu málo, protože pomáhat ve svém okolí můžete téměř jakkoli. Někdy stačí posekat trávník, dovézt nákup, dopravit k doktorovi, poradit s vyplňováním formulářů, inkasem nebo s rozbitým spotřebičem. Praktická pomoc či zprostředkování služeb jsou však pouze jednou z cest, jak posílit komunitní vazby. Proto se zaměřujeme na volnočasové aktivity, společenská setkávání a mezigenerační propojování.

Z OBECNÍHO ÚŘADU

Josef Meidl

Náš projekt vnímáme jako pilotní a jsme na samém začátku. Doufáme však, že přispěje k systémovému řešení sociálních problémů regionu a k rozvoji komunitního způsobu života.

Máte-li zájem dozvědět se o možnostech spolupráce více, kontaktujte paní Bartoškovou na telefonu:

+420 602 118 564

nebo e-mailem na adrese:

bartoskova@zakolany.cz.

Josef Meidl - starosta Otvovic

Lucie Wittlichová - starostka Zákolan

VYÚČTOVÁNÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Bartošková Irena		ÚNOR 2023		BŘEZEN 2023		DUBEN 2023		KVĚTEN 2023		ČERVEN 2023		ČERVENEC 2023		SRPEN 2023	
VÝDAJE	Mzda	48 168,00		48 168,00		48 168,00		34 893,00		21 513,00		21 513,00		22 841,00	
	Benzín	3 001,00		4 517,00		4 517,00									
	Leasing	0,00		4 673,38		8 522,00		8 522,00		8 522,00		8 522,00		8 522,00	
	CELKEM	**51 169,00**		**57 358,38**		**61 207,00**		**43 415,00**		**30 035,00**		**30 035,00**		**31 363,00**	
PODÍLY OBCÍ		*Výjezdy*	*Částka*	*Výjezdy*	*Částka*	*Výjezdy*	*Částka*	*Výjezdy*	*Částka*	*Výjezdy*	*Částka*	*Výjezdy*	*Částka*	*Výjezdy*	*Částka*
	Zákolany	57	36 657,16	80	39 416,67	74	39 637,74	158	23 644,79	118	14 986,76	100	15 348,22	42	16 948,34
	Koleč	6	4 753,68	2	3 972,29	6	7 207,80	5	3 499,03	14	4 281,73	2	3 090,82	0	2 840,67
	Otvovice	14	9 758,15	24	13 969,42	21	14 361,46	102	16 271,18	77	10 766,51	70	11 595,96	26	11 573,99
	CELKEM	**77**	**51 168,99**	**106**	**57 358,38**	**101**	**61 207,00**	**265**	**43 415,00**	**209**	**30 035,00**	**172**	**30 035,00**	**68**	**31 363,00**

AKCE

POZVÁNKA

Obec Otvovice zve všechny zájemce k návštěvě
5. ročníku cyklu zábavně vzdělávacích pořadů

Akademie třetího věku Otvovice

- Akademie se může účastnit každý zájemce
- Účast není omezena věkem ani vzděláním
- Aktuální pořad s promítáním bude na téma:

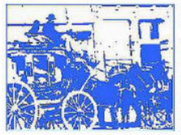

Zábavná historie Divokého západu

Pořad Zábavná historie Divokého západu představí zajímavou epochu vývoje Severní Ameriky.

Seznámíte se vyhlášenou pistolnicí, prohlédnete si výbavu odvážných kolonistů a jejich protivníků. Dozvíte se i řadu kuriozit o pravidlech života na Divokém západě a stopách odvážných Čechů, kteří byli "u toho".

čtvrtek 7. prosince od 18:30 hodin

v sále Formanka

vstup a občerstvení ZDARMA

www.akademie3v.cz

Chcete se dozvědět o akcích pořádaných obcí?

Sledujte nás:

www.otvovice.cz

Obec Otvovice

obec_otvovice

DPS

Šárka Svobodová

Proměna zahrady DPS díky pracovitým seniorům

Především pan Zdeněk Lein, paní Irena Ílešová a Anna Elicarová udělali od jara neskutečný kus práce. Za finanční podpory Obce Otvovice , která financovala nákup okrasných i užitkových rostlin, se vrhli do práce a výsledkem je zútulněná zahrada DPS.

Děkujeme!

BETLÉM

Jana Truhlářová

BETLÉM PRO OTVOVICKOU KAPLIČKU

V předešlém vydání zpravodaje jsme Vás informovali o nápadu spojeném s pořízením betlému do naší kapličky. Sice se nám nikdo neozval na výzvu, že by se podílel na jeho výrobě, ale dostali jsme dobrý tip od paní Táni Žákové. Za což velice děkujeme! Oslovili jsme tedy řezbářku paní Jarmilu Haldovou ze Sedloňova. Tato dáma už má na svém kontě nemálo vánočních betlémů. Jeden z nich dělala například pro Nové Město nad Metují. Specialitou tohoto betlému jsou figurky konkrétních lidí z města nebo řemesel či povolání. Nebylo by pěkné mít něco podobného i v naší kapličce?

Pro letošní Vánoce to určitě nestihneme, ale máme s paní řezbářkou domluvenou spolupráci.

Základní část betlému tvoří chlév s jesličkami, svatou rodinou, kravičkou a oslíkem. Spolu s obcí, která by jistě část nákladů uhradila, by bylo hezké zorganizovat nějakou akci, z níž by se výtěžek mohl použít na spolufinancování. A pak už by nebránilo dobrovolníkům si objednat svoji postavičku. Třeba i sebe sama. Figurka vyjde přibližně na 3.000,- Kč. V kapličce ji potom mohou po letech obdivovat i naše vnoučata či pravnoučata a budou mít na nás jasnou památku. Co vy na to? Měli byste o takovou postavičku zájem?

GRATULACE

VELIKÉ GRATULACE

Na začátku prosince oslaví krásné 75. narozeniny kamarád, soused, a hlavně výborný muzikant pan **Jan Hrubý**.

27. 5. 2023 byl tento famózní houslista v amfiteátru pod hradem Loket uveden do Beatové síně slávy rádia BEAT za přínos tuzemskému bigbítu v kategorii osobnost.

Nejen k tomuto významnému ocenění, ale i k životnímu jubileu bychom rádi ze srdce pogratulovali.

Honzo,

přejeme hlavně zdraví, pohodu a ať ti to ještě dlouho takhle krásně hraje a rozdáváš svou muzikou radost.

Krásné narozeniny!!!

HOSPŮDKA KOUPALIŠTĚ OTVOVICE

Martin Kytka

Rekonstrukce areálu koupaliště je pro začátek jen částečná, tak jak dovolily investované celkové finance. Časový průběh samotné rekonstrukce se nám trochu protáhl, ne díky nic nedělání, ale samotným opožděným startem rekonstrukce, a hlavně úklidem několikaletého harampádí, které jsme zdědili od předchozích provozovatelů. Proto jsme tedy zmeškali červencovou sezónu. Ale díky teplému počasí v září se nám dostalo částečné kompenzace od našich milých návštěvníků, kterým tímto děkujeme za přízeň a budeme se snažit pro ně i nové příznivce areál dále zvelebovat.

Překvapil nás zájem našich hostů, se do „Hospůdky koupaliště Otvovice“ nejen podívat, ale realizovat u nás různé kulturní akce, ale hlavně i ty soukromé. Milé je, že za několik měsíců se soukromé akce opakují od hostů, kteří u nás již něco realizovali či slavili. Velký zájem jsme zaznamenali od příznivců, kteří by rádi u nás prezentovali své umění v kulturní branži. Oni sami vědí, o koho se jedná. Bylo milé u nás přivítat zatím malé, ale pestré spektrum zástupců kultury. Ať to byla beseda, či pouhé posezení, a nebo protancované krásné a povedené večery s živou muzikou.

S aktivními lidmi a našimi příznivci nadále plánujeme další menší, ale věříme, že úspěšné kulturní akce. Cosi plánujeme s otvovickými dětmi, něco bude i pro karetní spolek „Lóra“ a možná přijde i kouzelník. Také se chystáme společně s přáteli oslavit příchod nového roku 2024. Pokud bude alespoň pár dní mrznout, tak bychom dokonce mohli se sportovními příznivci i z okolních vesnic uspořádat malý hokejový turnaj, ale více zatím prozrazovat nebudeme. Realizace bude patrná z našich facebookových stránek či plakátů, které standardně vylepujeme a zveřejňujeme. A proto nás sledujte, ať jste o dění u nás informování. (Facebook: Hospůdka koupaliště Otvovice, Instagram: hospudkakoupalisteotvovice)

No a plány do budoucna? Tak ty jsou velké, ale realizace složitá. Neradi bychom něco prozradili, když by to potom nevyšlo. Snad v příštím zpravodaji přineseme více informací.
Děkujeme všem!

Váš realizační tým z „Hospůdky na koupališti“ se těší na Vaši návštěvu.

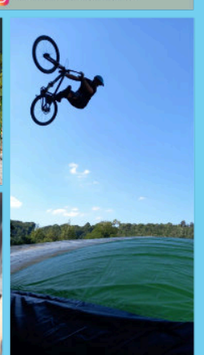

INZERCE

Chcete inzerovat v našem zpravodaji?

Ozvěte se nám.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Přivítali jsme naše nové občánky

V pátek 3. listopadu pan místostarosta Tomáš Kallista v zasedací místnosti obecního úřadu slavnostně přivítal naše nové občánky.

Tentokrát se jednalo o dvě holčičky a jednoho kluka. I chlapci měli být původně dva, ale sychravé počasí a pravděpodobně nějaká viróza to rodině Lukáška Pavlíka překazila.

Už tradičně své budoucí kamarády přišly pozdravit děti z naší školky a zazpívaly jim pár krásných písniček.

Po slavnostní řeči pan místostarosta popřál novým OTVOVIČÁČKŮM, hodně zdraví, ať jsou šťastní a krásně se jim u nás žije.

To jim jistě přejeme i my všichni.

Tak vás tedy vítáme:

ADÉLKO ŠAROCHOVÁ
KAROLÍNKO LEBLOVÁ
TONÍKU HAMETO
LUKÁŠKU PAVLÍKU

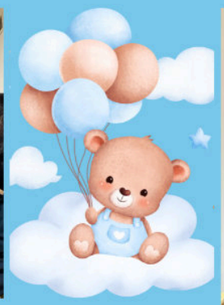

MŠ OTVOVICE

Pavla Šarochová

Malá technická universita

Výroba mečů
na sv. Václava

Moštování

Pes ve školce

Z otvovické školy

Školní rok 2023/2024 je v plném proudu! První měsíce po prázdninách byly náročnější. Prvňáčci si zvykali na prostředí a režim školy, ostatní ročníky se vypořádávaly s novým učivem a vyššími nároky. Čas byl věnován především výuce, tomu odpovídají i přiložené fotografie. Třetím rokem pokračujeme v úspěšném projektu „Předškolička“, který představuje spolupráci s místní mateřskou školu. Předškolní děti ze školky za námi do školy dochází jednou měsíčně a tráví společně hodinu se svou budoucí paní učitelkou. Všichni tak mají možnost poznat prostředí školy, trávit čas ve třídě a na zkoušku i ve školní lavici. Cílem je emoční a sociální příprava dětí na školu, odstranění obav z neznáma.

Zpestřením pro žáky byl povinný plavecký výcvik. Absolvovali jsme ho v Kralupech nad Vltavou. Vzhledem k finanční náročnosti jsme jezdili se žáky na dvouhodinové lekce, abychom ušetřili za dopravné. Na tomto místě znovu děkujeme zastupitelům obce Otvovice, kteří dopravné na plavecký výcvik žákům uhradili z obecních prostředků.

Aby toho nebylo na žáky až příliš, snažíme se jim dopřát i odpočinkové aktivity. Díky tomu, že je naše obec obklopena přírodou, můžeme vyrážet do lesa i na pole a poznávat svět přímo tam. Učivo prvouky a přírodovědy je tak pro děti srozumitelnější a lépe si informace pamatují. Vycházky do přírody nebo celoškolní projektové dny také mj. upevňují vztahy mezi jednotlivými žáky i celými ročníky. Jedním z takových dnů byl i 31. říjen, kdy jsme pro děti pořádali „Strašidelnou školu“. Halloween s žáky oslavujeme řadu let. Vždy si připomínáme původ svátku, a především jeho pravý význam. Svátek Halloween dáváme do kontextu s našimi tradičními „Dušičkami“, s žáky diskutujeme, jaké vidí podobnosti a společně si tak připomínáme i české tradice a zvyky. Ve stejném duchu se nese i celý adventní čas. Ve výuce zahrnujeme lidové obyčeje, třídy zdobí „barborky“ a jmelí, posloucháme a zpíváme koledy, vnímáme vůni hořících františků.

S pomalu nastupující zimou jsme vyhlíželi sv. Martina! I v letošním školním roce jsme mu vyrazili vstříc v lampionovém průvodu. Letošní zážitek byl umocněn nádhernou hudbou, kterou složil pan Jan Hrubý a my mu tímto ještě jednou mnohokrát děkujeme. Po pěveckém vystoupení žáků na dvoře školy a ochutnávce svatomartinských dobrot, jsme se svatým Martinem na koni vyrazili na pochod obcí. Konec naší cesty byl tentokrát na koupališti, kde už na nás čekal připravený oheň a občerstvení. Nic tak nebránilo sousedskému setkání, které mělo velmi příjemnou atmosféru.

ŠPUNTÍK A OTVOVINKA

Klub Špuntík a Otvovinka

Začněme tím, jakou máme radost a jak moc děkujeme obci, že máme opět prostor, kde se můžeme setkávat. Dvě krásné místnosti na adrese Otvovice č.p. 4 vedle COOPu jsou tak akorát velké pro naše plánování a dětské akce, kterých není málo.

6. září jsme odstartovali slavnostním otevřením, kde panovala úžasná atmosféra nadšených dětí. Přiťukli jsme si dětským šampáněm, ozkouželi jsme hračky, a tak nějak vůbec co tento nový prostor vydrží.

12. září vyzkoušely maminky první cvičení s dětmi a na začátek si zvolily cviky posilovací. Prostory jsou menší, takže se tam na cvičení vejde maximálně 5 dospělých plus děti, a proto kdo se chce přidat, musí se nejprve přihlásit na společné skupině (stále jsou volná místa, tak dejte vědět, pokud se chcete přidat na spuntik.otvovinka@gmail.com)

16. září jsme si pak udělali promítání na celou klubíkovou zeď. Film jsme si moc užili a dali jsme si k němu popcorn z popcornovače a maminky si mohly v klidu vyměnit spoustu historek. Myslím, že tam vždy s vámi omládnu o pár let, děkuji za ten omlazující smích.

7. října jsme uklízeli Otvovice (více v článku od Markétky)

14. října jsme uspořádali v prostorách SWAP pro děti i dospělé (více v článku od Markétky)

30. října – 5. listopadu byla pro děti připravena Dušičková stezka, která stejně jako život sám začínala ve školce a končila na hřbitově. Děti i rodiče se po cestě dozvěděli hodně o svátcích v různých koutech zeměkoule a na konci na ně čekal poklad s magnetkami.

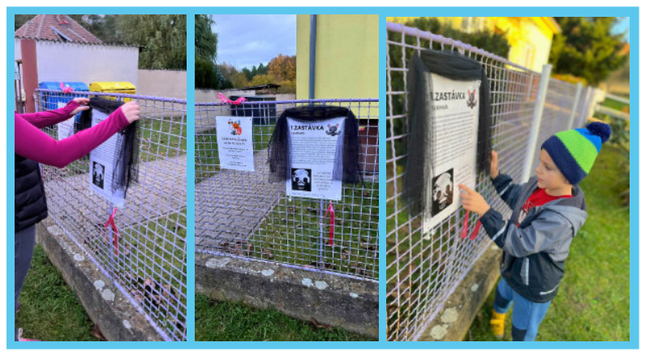

Máte nápad na další akci? Chcete s nějakou pomocí? Rádi byste v klubu oslavili narozeniny dětí? Nebo si chcete přijít jen někdy pohrát? Dejte nám vědět na spuntik.otvovinka@gmail.com a domluvíme se.

Co dále plánujeme? Třeba Betlém, na který už se moc těšíme, tak se tam vidíme, jo?

Krásný zbytek roku přeje tým Špuntík a Otvovinka.

Petra Foktová

Ohlédnutí za úklidem Otvovic a výměnným bazárkem (SWAP) ve Špuntíku

V sobotu 7. října proběhla naše pravidelná podzimní uklízecí akce Otvovic. Jak moc úspěšná byla vidíte na fotografiích, tak snad jen pár postřehů …

Za prvé, chodí nám nejen naši věrní sběrači, ale přidávají se na každé další akci stále noví zájemci, a to i z řád dětí a nově teenagerů. Toho si opravdu moc ceníme. Postřeh druhý je, že si začínáme všímat, že po několika letech, co 2x do roka úklid děláme (jaro a podzim), se situace pomalu zlepšuje. Stále je co sbírat, zas až tak vyhráno zatím nemáme, ale na několika trasách je již vidět posun výrazně k lepšímu. To nás samozřejmě hodně těší! A poslední ne až tak postřeh, ale spíše prosba jedné z účastnic akce. Když už potřebujete nutně odhodit bordel (třeba ledničku) do přírody, dejte ji rovnou k silnici. Ušetříte námahu sobě i nám. Vždy se najde nějaký blbec, co to uklidí za vás a do kopce nebo do křoví se pro to blbě leze.

Děkuji ještě jednou všem zúčastněným za jejich volné dopoledne strávené na smysluplné akci a také panu starostovi a obci za poskytnuté pytle, rukavice i následný svoz. Těším se na vás na jaře, kdy se opět zakousneme do terénu!

Další podzimní akcí byl 14. října výměnný bazárek v klubu Špuntík, neboli SWAP. Sešla se prima parta akčních maminek a dětí, co v dopoledni vámi donesené věci poctivě třídily a těšily se, jak si z nich odpoledne budete vybírat. Počasí nám moc nepřálo, tak zájemců o výměnu nepřišel přehršel, ale něco se i tak povedlo směnit. Co nám zbylo a že toho bylo požehnaně, šlo ještě do dalšího kola a zkusilo své štěstí na bazárku na Budči a zbylá část putovala do otvovické charity. Ať věci dělají i nadále radost a recyklaci zdar!

Markéta Koudelová

ZE SRDCE

Podzimní chladnější dny a dlouhé večery nás všechny zvou k nějakému rozptýlení. U nás v Srdci jsme opět tvořili, a to hned dvakrát. První dílničku podzimních vazeb přivezl už podruhé florista **Vlastík Kucharovič**. Do dílničky se připojili děti i dospělí a vykouzlili opravdu nádherné dekorace.

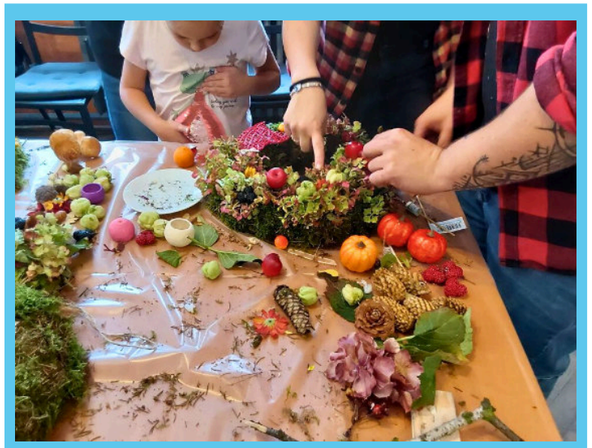

Adventní a vánoční čas byl námětem druhé kreativní akce, která se stala oblíbenou v našem kulturáčku. **Výstavu pro radost – VÁNOCE 2023** organizovanou již známou dvojicí Honza Diblíček a Michaela Floriánová navštívily stovky návštěvníků, kteří si měli možnost zakoupit vánoční dárky a dekorace. Nejen děti se zapojily do kreativních dílniček a vytvořily roztomilé výrobky.

Již tradičně probíhal v rámci této akce **Luččin bazárek.** Výtěžek opět poputuje na charitativní účely a my moc děkujeme všem, kteří touto formou přispěli. Moc si toho vážíme.

Ivona Ivicová

V listopadu jsme na jeviště našeho sálu opět pozvali tolik oblíbený muzikál Divadla Lucie Bílé – Maminy. Tentokrát v obsazení Ivy Pazderkové, Markéty Schimmerové Procházkové, Pavlíny Ďuriačové a samozřejmě naší Lucie Bílé. Představení bylo opět kouzelné, bavili se nejen diváci v sále ale i tyto skvělé herečky a zpěvačky v jedné osobě. Sálem burácel smích a úžasně vyzpívané písničky tajily dech.

V listopadu se těšíme na tradiční koncert Bílé Vánoce Lucie Bílé, kterým zahájíme adventní čas. Těšíme se na vás.

Abychom i vás, čtenáře našeho Zpravodaje, zasvětili do světa tvoření. Nabízíme návod na velmi jednoduchý výrobek na váš adventní stůl nebo jako námět na dáreček.

Je to vánoční košíček různých tvarů z obyčejného kelímku a provázku.

Popis: 1 cm od dna kelímku nastříháme proužky. Tavnou pistolí připevníme začátek provázku na okraji dna kelímku a provázek obtáčíme až k nastříhaným proužkům. Pak provázek proplétáme a utažením provázku kolem proužků můžeme košíček různě tvarovat.

Poslední řadu proplétaného provázku zachytíme tavnou pistolí.

Hotový košíček můžeme nazdobit různými vánočními dekorativními prvky nebo stužkou a naplnit ho malými ozdobami nebo drobnostmi, cukrovíčkem, kousky větviček apod.

Budeme rádi, když nám do redakce pošlete fotografie svých výrobků na e-mailovou adresu: otvovicky.zpravodaj@gmail.com.

Fotografie: Jan Diblíček, Ivona Ivicová, Veronika Reed

FOTBAL

Roman Sýkora

Dobrý den,

chtěl bych Vás přivítat u našeho článku o otvovickém fotbalu. Rád bych pro Vás shrnul podzimní část sezony, která probíhala nahoru a dolu. Hned v prvním zápase podzimu jsme se utkali s kvalitním mužstvem ze Stehelčevse, s kterým jsme bohužel prohráli s výsledkem 5:0. Po prohraném úvodním kole jsme se chtěli zlepšit do příštího zápasu hlavně v koncovce, a to se nám hned v dalším zápase povedlo.

Druhý zápas jsme odehráli s celkem z Blevic, který se dá brát, jako derby, které bývá velmi vyhrocené. V tomto zápase jsme ukázali kvalitu i nasazení, bojovnost a aktivitu. Odnesli jsme si všechny 3 body, které tým hned nabudily do dalšího zajímavého duelu s Tuřany.

Zápas v Tuřanech byl nakonec i přes průběh zklamáním, protože náš tým prohrál rozdílem jedné branky. Konečný stav byl 4:3. A-tým sahal alespoň po bodech, ale obránci domácího týmu byli proti a svůj jednogólový náskok udrželi.

Další zápas jel otvovický tým do Klobuk a rozhodně jsme věděli, že to nebude lehký průběh, protože tým z Klobuk ještě minulou sezonu účinkoval o soutěž výš v Okresním přeboru. Průběh tohoto zápasu byl víceméně od začátku jasný, hosté z Klobuk ukázali kvalitu a odvezli si jasně, a řekl bych i zaslouženě, 3 body. Výsledek byl pro nás dost nešťastný 1:9.

I přes takovou velkou prohru jsme se chtěli zaměřit na další, pro nás velice důležitý zápas s Dřetovicemi, kterým se v této sezóně nepodařil začátek a toho jsme chtěli využít. Důležitý zápas dopadl pro nás bohužel prohrou 4:2, ale mohli jsme si z toho odnést podněty ke zlepšení.

Hned týden na to jsme odehráli zápas se soupeřem, který hrál ještě minulý roktaké o soutěž výš. Tím soupeřem byly Zlonice, takže jsme hned věděli že to bude podobný průběh, jako s Klobukami. Naše předpověď se bohužel naplnila a ze Zlonic jsme si odvezli porážku 7:0.

Další zápas, pro nás domácí, jsme chtěli nechat zapomenout na několik porážek za sebou, a to se nám podařilo s týmem ze Zvoleněvse, který jsme donutili k chybám a dokázali jsme alespoň remizovat a po penaltách si vzít další bod pro sebe. Stav 4:3 pp.

Po výborném domácím výkonu jel náš tým do Dubí, kde není úplně snadný soupeř. V ten den jsme měli bohužel smůlu, a i přes heroický výkon našeho týmu jsme bohužel odjížděli bez bodu po výsledku 6:5. Po tomto výsledku jsme krásně demonstrovali, že střílet góly umíme, a to jsme si chtěli přenést do dalšího mistráku s Žižicemi, které patří stabilně k lepším týmům naší soutěže. To nám hned ukázali, a i přes plno našich šancí, které jsme neproměnili, jsme nakonec

odcházeli z tohoto zápasu bez bodu po výsledku 1:5. Přes tuto prohru jsme se dokázali přenést velmi rychle a věděli jsme, že další zápas bude ještě důležitější.

V tabulce hned u nás bylo a je mužstvo z Knovíze. Knovíz je dost nevyzpytatelná, ale my jsme dokázali z této horké půdy brát všechny 3 (pro nás veledůležité) body. Výsledek byl 0:1.

Hned příští týden nás čekal, řekl bych velmi důležitý mistrák s Pcherami, které se nacházejí na posledním místě a prohra by znamenala pro náš tým veliký problém. Tento zápas krásně ukázal naši kvalitu, kterou jsme zužitkovali a dokázali vyhrát poměrem 3:1 a ještě lepší bilance vyhrát dva důležité zápasy v řadě.

Poslední zápas podzimu jsme odehráli proti celku ze Zichovce, kde jsme dokázali vstřelit první branku z penalty, ale naše neproměnění šancí nás bohužel stálo zápas, který nakonec skončil 1:3 v prospěch hostujícího týmu.

Fotbalový podzim pro nás skončil i přes trochu překvapivé i smolné prohry docela dobře. Otvovický tým obsadil 9. místo a víceméně jsme splnili naše cíle skončit uprostřed tabulky.

I tento rok se potýkáme s menším nedostatkem hráčů a někdy skládání sestavy je pro trenéra Kamila Šídla velice obtížné, protože máme hodně hráčů, kteří už hrají, jak se říká „přes bolest“ a i tak jdou na hřiště bojovat za svůj klub i vesnici, která pro ně znamená hodně. Více náš tým už kolik let bohužel trápí tyto problémy, které se i hodně promítají do zápasů a je to o to více pro tyto hráče náročné. V našem týmu nám chybí mládí. Mladí mají bohužel jiné zájmy, než fotbal a když už ten fotbal hrají, tak ne za místní klub, ale jinde i když ví, že klub SK Otvovice by rád mezi sebe tyto mladé lidi uvítal. Samozřejmě bych chtěl moc poděkovat hráčům, kteří hrají i „přes bolest“ a chtěl bych jim vyjádřit můj největší respekt a obdiv, jak všechno zvládají.

Dovolte mi také moc poděkovat za podporu našeho týmu v tomto roce. Této podpory si moc vážíme a doufáme, že se s Vámi uvidíme i v březnu na prvním mistráku.

Přání nebude v tomto článku konečné a jménem klubu SK Otvovice bych Vám rád dopředu popřál krásné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok. Děkuji všem lidem, kteří jsou s fotbalem v Otvovicích spjati.

Poděkování náleží i Otvovickému ZPRAVODAJI, který nám nabízí se dostat do širšího povědomí v naší obci.

Roman Sýkora (sekretář klubu SK Otvovice, z.s.)

VOLEJBAL

Renata Suchá/Lucie Kultová

Otvovičtí rejnoci

Už to budou téměř dva roky, co v Otvovicích vznikl volejbalový tým nadšenců, který tvoří amatérští hráči. Skupina vznikla za účelem nejen sportovního vyžití, ale také jako odreagování se od běžných rutinních starostí. Tomu také částečně odpovídá i název volejbalového týmu, místo příkladných volejbalových „rybiček“, jsou hráči předváděny spíše pózy placaté, tedy rejnočí. Přidanou hodnotou sportovních výkonů je neuvěřitelně pozitivní nálada. Rejnoci se schází vždy po předchozí domluvě, k čemuž využívají WhatsApp skupinu „Volejbaloví rejnoci“. Dnes čítá skupina celkem 25 účastníků, ale schází se pravidelně zhruba polovina, a to převážně složená z žen.

Neomezují se pouze na hraní volejbalu v Otvovicích, pokud je možnost, zajdou si zahrát i do vedlejší volejbalové sestavy v Zákolanech či zákolanští dorazí doplnit řady zase do Otvovic. V letních měsících je ke hře využito sportovní hřiště v Otvovicích, kde se po náročném výkonu zpravidla chodí osvěžit do hospůdky na koupališti. V zimních měsících si Rejnoci pronajímají tělocvičnu v holubické základní škole.

I přes začátečnické volejbalové snažení se Rejnoci letos odhodlali přihlásit na volejbalový turnaj, který je každoročně pořádán v obci Zákolany. Letos se konal 30. ročník, a i když se Rejnoci probojovali pouze k předposlednímu místu, atmosféra byla fantastická a herními výkony a svou bojovností se nenechali zahanbit. V příštím roce, pokud bude možnost a dostatek hráčů, se Rejnoci rádi opakovaně zúčastní. Každopádně volejbalová skupina je otevřena všem nadšencům, kteří hrají či se volejbal teprve učí a rádi by posílili otvovický tým.

BASEBALL

Šimon Vrána

Baseball v Otvovicích

To bylo tak, na dětském dni v Zákolanech, kde kromě vydařeného závodu byl i bohatý doprovodný program, náš syn poprvé vyzkoušel baseball a našel v něm zalíbení. Já vzpomněl na svá „teenage“ léta, kdy jsem baseball hrál, a tak se stalo, že jsem vlastně náhodou založil dětský baseballový kroužek. A tím pádem i historicky první baseballový tým v Otvovicích :). S otvovickým starostou jsem se domluvil na používání fotbalového hřiště (ještě jednou děkuji), nakoupil základní propriety a 12. září se uskutečnil první trénink, kterého se zúčastnilo 14 dětí.
Od té doby jednou týdně trénujeme. Během prvních pár tréninků se děti naučily pravidla, každý si pořídil vlastní rukavici a nyní už můžeme každý trénink odehrát pár směn. V každé směně je jeden tým na pálce a snaží se oběhnutím hřiště získat body. Druhý tým v poli mu v tom naopak brání. Poté, co se všichni v jednom týmu prostřídají na pálce, se týmy vymění a proběhne změna směn.
Na závěr musím říct, že jsem nadšený šikovností a zápalem dětí do hry. A potom, že se dnešní děti nehýbou :))
Přes zimu jsme našli útočiště v tělocvičně v Kolči, ale už se zase těšíme na hřiště do Otvovic. Na jaře se tak na nás můžete přijít podívat naživo. A jak že se to vlastně jmenujeme? Otvovičtí Ďábli!

PS: Hledám nějakého teenagera, který by měl zájem pomáhat s tréninky. Jde o 90 minut včetně příprav každé úterý od 16:45 do 18:15. Takže pokud máš zájem neváhej se mi ozvat na tel.: 702 267 891.

Díky Šímák

POVÍDÁNÍ S PAMĚTNÍKY - Josef Purkrt

Jana Truhlářová/Pavla Šarochová

Přinášíme další zajímavé povídání s pravým „Otvovičákem“. Přestože se u nás nenarodil a přistěhoval se až v dospělosti, dovolujeme si ho takto nazvat. Protože kdo jiný by už měl být takto označen než člověk, který 12 let stál v čele naší obce. Na začátku října jsme si totiž došly popovídat s bývalým panem starostou Josefem Purkrtem.

Obligátní otázka na začátek, odkud pocházíte?

Jsem rozený Pražák. Narodil jsem se v Libni a dětství jsem prožil na Letné, později jsme bydleli na sídlišti Spořilov. Rodiče ale pocházeli z Podkrkonoší. Tatínek byl z Přední Ždírnice a maminka z Horní Kalné. Jsou to vesnice přes kopec. Znali se tam odtud, ale oba pak bydleli v Praze. Proto jsem se vždy cítil i rodákem z Podkrkonoší. Nu a dnes se samozřejmě cítím jako Otvovičák neboť zde žiji nejdéle.

Dětství na Letné asi vypadalo jinak, než si dnes představíme?

To určitě. Chodil jsem na Letné na 37. Základní školu Františky Plamínkové později přejmenované na Františka Křížka. Hned vedle bylo sportoviště, koupaliště a v zimě dokonce na školním dvoře i ledová plocha, kam jsem chodil bruslit. Hodně jsem se věnoval turistice, sportoval, plaval, později na VŠ dokonce chtěli, abych se tomu více věnoval, ale to mě tolik neoslovilo. Byl jsem také vášnivý čtenář, miloval a miluji historii, dobrodružství, techniku i přírodu, naštěstí knihovna byla blízko.

Na tehdejší Letné byla spousta míst, kde se dalo řádit. Teprve časem byla Letenská pláň uvedena do stavu jako dnes. Já pamatuji, jak jsme tam hráli kopanou, pouštěli draky a jiné hry. Jako kluci jsme hodně chodili i do Stromovky, v zimě, pokud byl sníh dalo se tam sáňkovat. A taky nesmím zapomenout na Technické muzeum, kam jsme často chodili. Bylo tam nejen spousta exponátů jako dnes, ale promítaly se tam v kinosále krátké filmy jak němé, tak i zvukové. Tam jsem poprvé jako kluk viděl americké grotesky.

Od mládí jsem často jezdil do Podkrkonoší za milovanými babičkou a dědou Janákovými, i za babičkou Purkrtovou, která byla vdova. Děda Janák byl sice železničář, ale babička byla doma a měli malé hospodářství, později byli i v JZD. Pěstovali také včely, děda dělal i v důchodu včelmistra ve včelínu JZD. Já jim hodně pomáhal. Například se kosila tráva pro krávy a kozy, králíky, které pěstovali, kydal se hnůj. Ale zažil jsem, že se ještě kosilo ručně obilí, vázaly snopy, stavěly panáky. Mohl bych klidně být zemědělec. Zažil jsem tam takový ten vesnický život, Třeba se tam ještě v padesátých letech držel průvod Božího těla, kdy farář nesl monstranci v průvodu do kostela a z košíčků se rozhazovaly kytičky, držela se slavná pouť, kostel byl plný.

Sousedi se potkávali na hřbitově a vzpomínali na zesnulé a co je nového. Tak trochu to připomínalo prvorepublikové dobu, bylo to jiné než v Praze. S bratrancem jsme po sobě stříleli prakem a lukem, míchali střelný prach do raket. Ale také soutěžili, jak vzpomínal do své smrti soused vrstevník v tom, kdo dostříkne dál močůvku z ruční pumpy Raketa, když děda potřeboval vypumpovat žumpu u chlíva. Později jsme s kamarády chodili tancovat po širokém okolí, koupat do požární nádrže, sportovali, jezdili na kole a podnikali další věci. Samozřejmě doba se postupně měnila, dnes už i tam se pěstuje dobytek a další zvířectvo spíš výjimečně a v kostele je pár lidí. Jen na tom hřbitově se občas potkáme a vzpomínáme dnes už na naše odešlé přátele. Lidé v té oblasti byli, a i teď jsou vstřícní. Obživa tam byla tvrdá a oni si museli víc pomáhat a držet při sobě. Jak říkala moje pratetička, která byla pohrobek z Benecka: „Čím víc do kraje, tím horší lidi“. Samozřejmě, že to až tak idylické nebylo a pokud si přečtete některé vesnické romány z 19. a přelomu 20. století i tam byly podobné problémy.

Děda mě hodně ovlivnil. Byl vlastenec a francouzský legionář, za 1. světové války prošel za bojů a jako zajatec půlku Evropy a uměl o tom vypravovat. A nejen o tom. Zažil dost i předtím a potom. Horní Kalná, přestože je v pohraničí, byla česká. Německy se kdysi mluvilo za kopcem a směrem do hor. Z vyprávění dědy vím, že samozřejmě občas byli mezi Čechy a Němci třenice, ale jinak se vzájemně brali, posílali děti na handl, aby se naučili druhou řeč. Němec se oženil do české vesnice, tak mluvil pak spíš česky a opačně. Vždyť děda sám se po návratu z války oženil s Němkou, která umřela v šestinedělí a zanechala mu moji tetu. Problém přišel hlavně až s Hitlerem, jak říkal děda, úplně se pomátli. A dopadlo to pak tak jak to dopadlo. Mluvím o tom, protože problém soužití více etnik se zase vrací nejen v Evropě a není to jednoduchý problém.

Nakonec zjistěte si Vaše předky a případně nechte udělat rozbor DNA. Zjistíte velmi zajímavé věci.

Dodnes tam jezdím, stále tam mám chalupu po rodičích a hodně přátel. A vesnice stále žije, však nedávno místní sbor hasičů slavil 130 výročí založení.

A co dělali Vaši rodiče?

Maminka byla zdravotní sestra a táta za 1. republiky studoval práva. V roce 1939, když se zavíraly vysoké školy, měl velké štěstí, že zrovna přespával u nějakého studenta, kterého doučoval. Jinak by ho na koleji také sebrali. Studium přerušil a dokončil po roce 1945. Pracoval jako právník, ale situace, která nastala po roce 1948 a pohrdání právem a právními normami ho deprimovalo. Proto odešel v rámci akce 20 000 do výroby pracovat do fabriky. Vyučil se jako vrtař-frézař a pracoval tak až do roku 1965. Ale udržoval se v oboru a studoval nové zákony, což jsem u něj obdivoval. Shodou okolností potřeboval vedoucí právního odboru na ředitelství ČSAD právníka. Jeho manželka, která učila moji sestru, věděla z podkladů, že je táta původně právník. Tak ho vedoucí oslovil a táta pracoval až do důchodu na ředitelství ČSAD jako právník, poslední léta jako vedoucí. Věnoval se podnikovému právu a řešil především ekonomické spory.

Ve čtyřicátém osmém roce se naši vzali a narodil jsem se jim já. Měli povoleno bydlet na ubytovně zdravotnické školy Na Košince (spadala pod nemocnici Bulovka), kde máma již za války pracovala. Tak jsem rozený v Praze Libni. Po roce dostali naši jednu místnost v bytě, kde jsme dohromady bydlely 4 rodiny. Bylo to v mansardě na Letné, kde jsme bydleli do mých 16 let. Díky tehdy se rozvíjející výstavbě sídlišť, jsme konečně dostali nový byt na sídlišti Spořilov. A tam jsme prožili situace jako ve filmu Věry Chytilové Panel story.

Mám ještě o 5 let mladší sestru Marii, pracovala jako ekonomka, ale také je již v důchodu. Máma byla s námi asi 9 let doma a pak opět pracovala až do důchodu jako zdravotní sestra na Bulovce a později na IKEM v nemocnici Krč.

Zmínil jste sport, asi jste také lyžoval?

U babičky sjezdovka nebyla, ale kopce ano a sjížděli jsme kde co. Hodně jsem lyže využíval spíš jako běžky.

Velkou vášní pro mě byla turistika, a i dálková chůze. Nejdelší moje cesta vedla z Prahy právě do Podkrkonoší. Vymyslel jsem si to sám, že půjdu pěšky na čarodějnice. A že zkusím za 24 hodin ujít 120 kilometrů. Zkoušel jsem to čtyřikrát. Nebylo to úplně snadné, protože jsem se poprvé vydal s kamarádem podle mapy generálního štábu z roku 1935 a skončili jsme v Milovicích, což byl tehdy vojenský prostor spřátelených vojsk. Dorazili jsme okolo půlnoci na takové pseudonáměstíčko. Cesta přímo byla zavřena závorou s budkou, v které stál ruský voják a bylo slyšet ruské vojenské povely. No byli jsme mladí a nerozvážní, tak nějak jsme to obešli a šli dál po silnici. Silnice vedla poli a lesem, kde na jedné straně byl plot hlídaný opět stráží a na druhé straně pole s cedulí s ruským a českým nápisem – Nevstupovat, dopadová plocha střel. Byla temnota, a tak jsme naštěstí byli zřejmě považováni za vojáky. Přidali jsme do kroku, ze silnice se stala cesta a pak najednou jsme vyšli z lesa a v dáli viděli světla města. Tak hurá tam. Byly to Benátky nad Jizerou a my jsme nakonec skončili v Mladé Boleslavi a autobusem dojeli na čarodějnice, kde jsme absolvovali tancovačku a druhý den odjeli domů. Podruhé jsme sice již prošli milovickou oblast bez problému po jiné silnici, a přes Loučnou do Dětenic, kde nás místní hospodský odvezl na autobus do Libáně a opět jsme dojeli autobusem. Po čase jsme to zkusili znovu, a to ve čtyřech, šla i moje budoucí manželka Zdena. Ale taky jsme do cíle nedošli a skončili v Kopidlně. Povedlo se mi to až na čtvrtý pokus, kdy se se mnou vydal kamarád horolezec.

Dalším sportem a vlastně i dopravním prostředkem mi bylo kolo. Zvláště s našimi 4 dětmi jsme pořádaly i několika denní výlety na kolech. Vyvrcholením byl zájezd na kolech do Francie do Provance. Rádi na to vzpomínáme.

To by do Vás možná lidé neřekli, ale nepředbíhejme. Zatím jsme skončili u základní školy, co bylo dál?

Od mala jsem měl rád techniku, později mě chytila elektrotechnika, stavěl jsem krystalku a další věci. Ale taky mě hodně bavila historie a archeologie. Přemýšlel jsem, co budu studovat. Zvítězila technika a já nastoupil v Praze na Střední průmyslovou školu elektrotechnickou v Ječné, bylo to bývalé reálné gymnasium.

Byli jsme klukovská třída a prožil jsem tam takový ten pravý studentský život, byli jsme na chmelové a bramborové brigádě, na lyžařském kurzu v Krkonoších.

Po průmyslovce jsem pokračoval ve studiu slaboproudé elektroniky na elektrofakultě ČVUT. Vystudoval jsem tam obor technická kybernetika A pokračoval i studentský život. Domluvili jsme se například, že pojedeme na vodu, a tak jsme sjížděli Lužnici, Vltavu. Dálková chůze mě stále bavila, byl jsem i na jedněch Prčicích, ale hlavně jsem dodnes členem 12.trasy Turistického akademického klubu (TAK), který každý rok organizoval dva hvězdicové pochody tzv. Stezky. Jezdili jsme i na další výlety, spali jsme různě po tělocvičnách. I se ženou jsem se seznámil tam. S těmi lidmi se také vídáme do teď.

I k trempinku jsem měl blízko. Spaní „pod širákem“ jsem si užil s dvěma kamarády, s kterými jsme jezdili na polodrahokamy na Kozákov, do Jizerek na Smědavu i jinam. Sbírání polodrahokamů a zkamenělin mě bavilo od dětství, nakonec na Rovních vedle Ždírnice je také naleziště polodrahokamů, v Kalné zase byly haldy po pokusu o těžbu mědi, na kterých se nacházely zkameněliny.

Co následovalo po studiích?

Po vysoké jsem v srpnu 1974 nastoupil do Výzkumného ústavu matematických strojů ve Vokovicích, ale jen na chvíli, protože jsem dostal povolávací rozkaz. Coby vysokoškolák jsem měl část vojenského výcviku za sebou, sloužil jsem jeden rok. To už jsme měli se Zdenou domluvenou svatbu a vyhlídnutý dům tady v Otvovicích.

Na svatbu jsem dostal opušťák, a tak jsme se mohli vzít. Obřad jsme měli na Karlštejně. Církevní obřad byl v jedné hradní kapli a civilní jsme měli v oddávací síni dole v hradě (dnes infocentrum). Už jsme spolu 49 let.

Základní výcvik jsem absolvoval v Žatci, a potom nás převeleli do Chrudimi, kde jsem byl u leteckých spojařů, tahali jsme dráty k telefonům. Byli jsme dobrá parta. A když třeba pršelo a zemědělci nestíhali, byli jsme převeleni na pomoc při řepné kampani. Vojna to je také spousta historek, ale neodbíhejme.

Po službě lidu už cesta vedla rovnou do Otvovic?

Když jsem se vrátil z vojny, pokračoval jsem ve VÚMSU. Bydleli jsme tehdy u manželky v domovnickém bytě 16 m² s WC na pavlači na zajímavé pražské adrese „v Bartolomějské“. A byli jsme i domovníci. Postupně jsme měli Sabinu a Adama. Pracoval jsem ve výzkumném ústavu a byl jsem tam spokojený. Sice to byla doba normalizace, ale systém potřeboval chytré a vzdělané lidi. A tak se ve výzkumáku sešlo hodně lidi z disidentu, chartisté a jim podobní. Např. Jan Sokol, Václav Benda a další. Pracovali jsme dle rozhodnutí RVHP na vývoji středních počítačů EC1021 a pak hlavně na EC1025. Počítač EC1021 zabíral celou klimatizovanou místnost, používaly se děrnoštítkové pásky a štítky, začínaly diskety (ale velikosti 7“ tj. cca 18cm průměr). Historie celého vývoje počítačů u nás a lidí okolo je velmi zajímavá, ale to je na samostatný článek. Rád na to vzpomínám.

V roce 1980 jsem začal pracovat ve Společné laboratoři silikátu ČSAV a VŠCHT. Pracoviště jsem měl na Starém městě v staré budově Vysokého technického učení. Zde probíhal výzkum v tehdy se rozbíhající oblasti skleněných vláken a jejich využití v elektronice. Z okna jsem viděl zezadu Betlémskou kapli, domů jsem to měl 5 minut, ale narodila se nám Zita, a to už nás bylo hodně. Tak jsme se na Mikoláše 1980 přestěhovali do Otvovic. Zde se nám narodilo poslední dítě Tereza.

Peněz ve výzkumu tolik nebylo, a tak jsem se rozhodl, že půjdu dělat do ČEZu, ale to neklaplo. Dostal jsem se do Kovoslužby. Zaváděli jsme tam počítač pro administrativu. Moc mi to tam nesedělo.

Pak se objevil kamarád a řekl mi o vyhlášení konkurzu do Československé akademii věd do Ústavu teoretické a aplikované mechaniky. Konkurz jsem udělal a začal pracovat v oddělení využití počítačů. Měl jsem na starosti údržbu počítače, vývoj přídavných zařízení a později napojení do sítě a připojení měřicích zařízení (trhačky atd). Pracoviště jsme měli v Emauzském klášteře Na Slovanech, což bylo krásné prostředí. Vedle byl vybombardovaný kostel. Jednu dobu jsme přes sobotu a neděli hlídali místo vrátného kvůli úspoře peněz. Zážitky ze ztichlého kláštera a kostela v nočním tichu jsou nezapomenutelné.

To už byla tedy doba počítačů, kterým jste asi brzo rozuměl?

Počítače jsem měl již na vysoké škole, chodili jsme počítat na MINSK IV, který byl v samostatné přízemní budově. Jeho schopnosti dnes mnohonásobně překoná každý chytřejší telefon. Bohužel práce v Akademii byla bezvadná, ale potřeboval jsem zvětšit příjem. Přemístil jsem se do Výzkumného ústavu obráběcích strojů na Palmovce, kde se dělal výzkum obráběcích strojů, dnes tam sídlí televize. Pracoval jsem opět ve výpočetním oddělení, ale tady se zaměřením na využití pro konstruktéry. Zde jsem byl ke konci na školení ohledně PC, začínala jejich doba. Bylo to jediné mé zaměstnání, kde byly „píchačky“, ale i tak jsem měl pružnou pracovní dobu.

A pak už přišel rok 1989 a já začal pracovat pro METU (družstvo invalidů). Oddělení, kde jsem začal pracovat se podílelo na státním výzkumném úkolu využití počítačů pro nevidomé. Ten spočíval například v tom, že počítač překládal nevidomým to, co bylo na obrazovce, v podstatě dělal hlasové výstupy. Dále se pracovalo na braillském řádku, kde výstup měl být ve tvaru hmatového písma, které se měnilo, jak převádělo obsah obrazovky, braillské tiskárně a zápisníku (cosi jako tablet s hlasovým výstupem bez obrazovky) a dalšími pomůckami. Mohl jsem pracovat z domova, sídlo jsme měli na Smíchově. Výzkum byl úspěšný, ale došly na něj peníze, tak nás v roce 1991 rozpustili.

Dohodl jsem se s bývalými kolegy a převzal výrobu vyvinutého hlasového výstupu a celých sestav PC jako soukromá firma, spolupracoval jsem s nevidomými i jejich organizacemi. Bohužel na další vývoj, byť jsem ho zahájil, nebylo dostatek prostředků. Světový vývoj běžel dál, hlasové výstupy se staly běžnými a začal se problém řešit spíše speciálním programem. Poslední můj hlasový výstup běžel ještě před třemi lety. Pak jsem se živil stavbou a opravami PC, zaváděním sítí a programů pro jednotlivce i různé firmy, zaváděl jsem počítače do škol. Jedno období jsem měl i zakázky na elektroinstalace.

Rok 1989 byl rokem velkých změn, asi i Vás to hodně ovlivnilo?

Díky svému počtu dětí jsem se stal již před rokem 1989 předsedou zdejšího SRPŠ (sdružení rodičů a přátel školy) a musel jsem docházet na schůze Národní fronty, jinak jsem se v oficiální politice nechtěl angažovat. Kuriozní je, že jsem předsednictví SRPŠ převzal po Robertu Kallistovi, stejně jako starostování. Po osmdesátém devátém jsem se začal pohybovat více v politickém prostředí, byl jsem člen politické strany ODA. Ale nikdy by mě nenapadlo, že bych byl starosta obce, takové ambice jsem neměl. Ale byl jsem vždycky agilní a výřečný, a tak jsem se nevyhnul, abych byl předseda třídy a podobně, což jsem moc nemusel.

V roce 1998 jsem se stal zastupitelem Otvovic – do roku 2002. Od roku 2002 jsem byl místostarostou pod Robertem Kallistou. Do dalšího volebního období v roce 2006 už měl Robert problémy se sluchem, a tak jsem to po něm přebral. Po tři volební období, tedy 12 let, jsem byl v čele obce a byla to velmi zajímavá práce, ale hodně vysilující. Starostování je těžké, pokud se snažíte lidem vyhovět a něco pro obec dokázat. Je to široký rozptyl, co vše je třeba pro obec zařizovat a dělat. A hlavně i na malé obci musíte vyřizovat i různorodou státní agendu, na kterou mají na velkých obcích a městech odborníky i celá oddělení. Rád vzpomínám na spolupráci s paní Bělohlávkovou, která byla po dvě období jedinou zaměstnankyní obecního úřadu, rozuměli jsme si. Ale i souhra s ostatními zastupiteli byla dobrá. I s Vámi, děvčata, to byla dobrá práce. (Pavla Šarochová – 2006 - 2022, Jana Truhlářová 2010 – 2018). Vždy jsem se snažil, abychom na konci volebního období minimálně měli tolik financí v pokladně jako na začátku, aby následníci měli s čím pokračovat. Ke konci už mě trápilo zdraví, hlavně se postupně projevovaly následky po druhé havárii. Chtěl jsem ale, abych pokud možno mohl někoho zasvětit a pak mu to předat. Proto jsem byl rád, že poslední období se stal místostarostou Pepa Meidl. Měl zájem a schopnosti, rychle se orientoval a zaškolil. Myslím, že to teď, už ve funkci starosty, dělá dobře. Přijde mi celkově, že spolupráce na obci je dobrá. I my jsme se snažili.

Takže problémy jste neměl?

Ale ano. Nelze vyhovět všem a ve všem. Snažil jsem se ale ke každému přistupovat stejně. Nezatahovali jsme do práce politiku, dělali jsme to pro obec.

Zpočátku se člověk nevyvaruje chyb. Už jeden z prvních počinů, který jsem jako starosta udělal, byl souhlas s pokácením lípy. Ukázalo se, že je potřeba nesnažit se jen vyhovět, ale je potřeba zjistit všechny okolnosti. Že i takovýto úkon nemusí být jednoduchý.

Zmínil jste dopravní nehodu, která poznamenala Vaše zdraví.

Nehody jsem měl dvě, jednu před lety v Praze a druhou u Kladna. Bohužel časem se začaly projevovat následky a taky věk. Proto jsem už nechtěl dál kandidovat.

Na závěr nám nejde se nezeptat na ZÁHADOLOGY

Před lety jsme totiž byli s rodinou na výletě na hradě Houska, pan kastelán se nás ptal, odkud jsme přijeli. Náš aktivní syn (tehdy asi tříletý) řekl, že z Otvovic. A pan kastelán mu odpovědět: „Tak pozdravuj Pepu Purkrta.“ Dost nás to tehdy překvapilo. Ale teď už víme proč.

Pan Purkrt je předseda – FFC, z.s. čili Fantastic facts clubu.

Od mládí mě zajímaly nejen přírodní vědy, technika i historie, ale i nevysvětlitelné záhady, esoterika i hermetika a jak se podobné další záležitosti jmenují, měl jsem rád tajuplné a fantastické příběhy. Tedy i věci, které spadají do oblasti tzv. záhadologie. Fascinovala mě otázka možnosti přesunu v času, nadsvětelných rychlostí, tajných zbraní z 2. světové války, UFO a podobně. Vždy jsem ale měl racionální přístup nevylučující jisté jevy. Díky uvolnění v šedesátých letech se začala objevovat literatura o podobných záležitostech, publikoval Ludvík Souček, svoji první knihu Vzpomínky na budoucnost vydal Erich von Däniken, vyšly i další knihy. Mě nejvíce ovlivnila kniha, která vyšla u nás v roce 1968 Jitro kouzelníků od Jacques Bergiera a Louise Pauwelse. Po roce 1968 sice málo, ale občas něco vyšlo. Každá socialistická země (ale i na Slovensku) to pojímali jinak. No a tak jsme četli i knihy v slovenštině, polštině či ruštině, které byly dostupné. V devadesátých letech nastal obrovský boom těchto

POVÍDÁNÍ S PAMĚTNÍKY - Josef Purkrt

záležitostí. Vznikla Archeoastronautická asociace, do Prahy byl pozván Erich von Däniken švýcarský spisovatel a záhadolog, který se ve svých knihách věnuje mimozemským civilizacím. Začalo vycházet obrovské množství literatury. V roce 1996 začal vycházet časopis „Fantastická fakta“ u něhož vznikla společnost Fantastic facts club, která měla na časopis navazovat. Zatímco časopis Fantastická fakta skončil začátkem nového tisíciletí spolek přetrvává dál jako FFC, z.s. Sídlo má nyní v Otvovicích na OÚ. Od počátku jsem byl členem a jsem teď předseda toho klubu.

Na Housce se každoročně v květnu koná konference Sfinga o záhadách, kde se sjíždí tak 50 -100 lidí, kteří mají různé příspěvky, diskutují o nich. Je to moc příjemné setkání se zajímavými lidmi. Také se během roku pořádají přednášky, organisují výjezdy pro menší počet účastníků například na Pecku nebo na Vysočinu.

Letos jsem na Housce byl také, ale mám problémy s pohybem a konference se koná v sále, který je v patře. Vede tam 66 schodů, to byl problém. Vyřešil jsme to zapůjčením schodolezu a díky ochotě člena a také Otvovičáka Martina Havlína jsem byl transportován. Šlo to dobře, ale na 64 schodu to začalo blikat a vybila se baterka, a tak mě nahoru kamarádi museli dotlačit.

Houska je záhadná sama o sobě, jak se tam cítíte?

Já osobně tam necítím nic, ale zajímavá je historie hradu. Určitě kaple a její unikátní výmalba, které bohužel pomalu mizí. Když fresku odkryli, byla barevná se záhadnou postavou lučištnice, nyní je to vybledlé. Za války byly na hradě uskladněny zabavené esoterické a podobné knihy, sídlil tam oddíl SS. Po válce se spousta knih vrátila do Izraele a Ameriky.

Je pravda, že hrad v zadní části praská, stojí nad skalní prasklinou. Je to brána do jiného světa? Jsou o tom různé zprávy, ale co pravda a co ne? Ale já to mám na Housce rád, prostě se mi tam líbí.

Ještě něco ze záhad nám prozraďte

Tak třeba Kryptozoologie - pátrání po zvířatech, jako je třeba Lochneska, Yetti, Olgoj Chorchoj a další, která mohou být přeživšími prehistorickými zvířaty. Zakladatelem oboru byl Ing. Ivan Mackerle. český záhadolog, kryptozoolog, dobrodruh, cestovatel a spisovatel. Se svými kamarády a později i se svým synem podnikl na vlastní náklady několik výprav za záhadami do celého světa – např. do Mongolska, Austrálie, Jižní Ameriky, na Sibiř atd. Stal se známým zejména svým pátráním po mytickém mongolském písečném červu známém jako Olgoj Chorchoj, Lochnesce a jiných.

A co záhadného zkoumáte právě teď?

Poslední dobou mě hodně přitahuje nejzáhadnější kniha světa - „Voynichův rukopis“. Je to kniha psaná neznámým písmem v neznámém jazyce, kterou se doposud nepodařilo nikomu rozluštit. Kniha je doplněna kresbami podivných rostlin, malých těhotných žen koupajících se v podivném systému van a trubek a dalšími nákresy. Je psána na pergamenu a jeho stáří se datuje k roku 1425. Pergamen je vyroben z kravské kůže a na jeden metr čtverečný bylo třeba jedné krávy, proto je jasné, že celá kniha stejně jako jiné pergamenové rukopisy nebyla levná. Zůstává otázka, zda je to skutečně smysluplný rukopis nebo to je jen jako a nedává to smysl. Vzácnost to bezesporu je. Navíc je svázána s Čechami. Dnes je majetkem americké Yaleovy univerzity a lze její kopii najít na internetu.

A to je krásné téma na další spolupráci s námi. Co říkáte tomu, že byste nám do dalších vydání zpravodaje třeba připravil nějaký článek o záhadách v našem okolí?

Ale to by šlo

Tak se budeme těšit! Děkujeme za milé popovídání a přejeme hlavně hodně zdraví Vám i celé rodině.

ŠTRAPÁCE

Kateřina Strnadová

„Štrapáce“ aneb novoroční Rusavky - dlouholetá otvovická tradice

Psal se rok 1979, všechno to začalo sázkou. Kdo dokáže doběhnout na Nový rok k Havlíčkově skále a zpět bez bot? I takové nápady se rodily v oddíle orientačního běhu, který v Otvovicích fungoval pod TJ Jiskra Kavalier Otvovice. V souvislosti s tímto oddílem zmiňme jména jako Kettner, Salač, Košťák, Kohout, Slezák, Novák či Petřina. A právě poslední ze jmenovaných, Stanislav Petřina, je ten, kvůli kterému píši tento článek. Byl to můj děda, který svým působením ovlivnil další generace. Člověk, který mu byl jedním z nebližších, byl Jirka Novák. Bohužel, oba tu s námi už nejsou. Ze sázky se stala 1. 1. 1982 tradice. Od té doby se KAŽDÝ rok rodiny v Otvovicích schází, neuvěřitelných 42 let, a společně vyráží na „Štrapáce“.

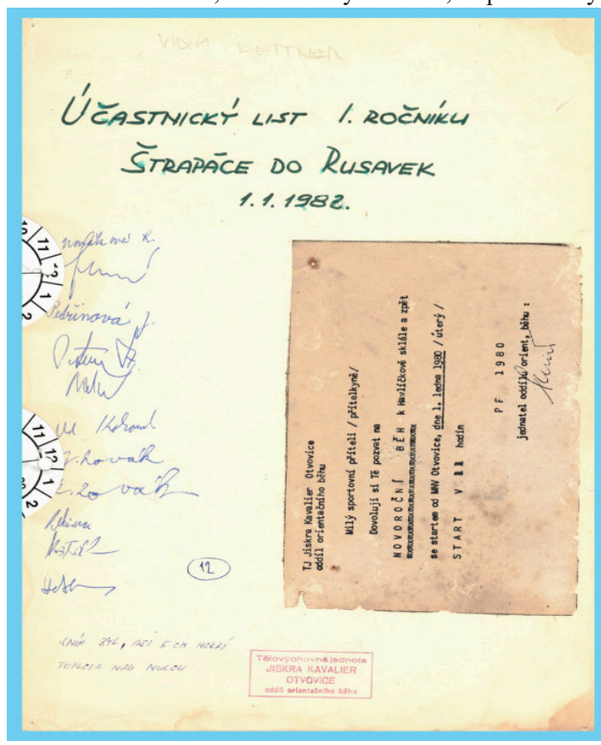

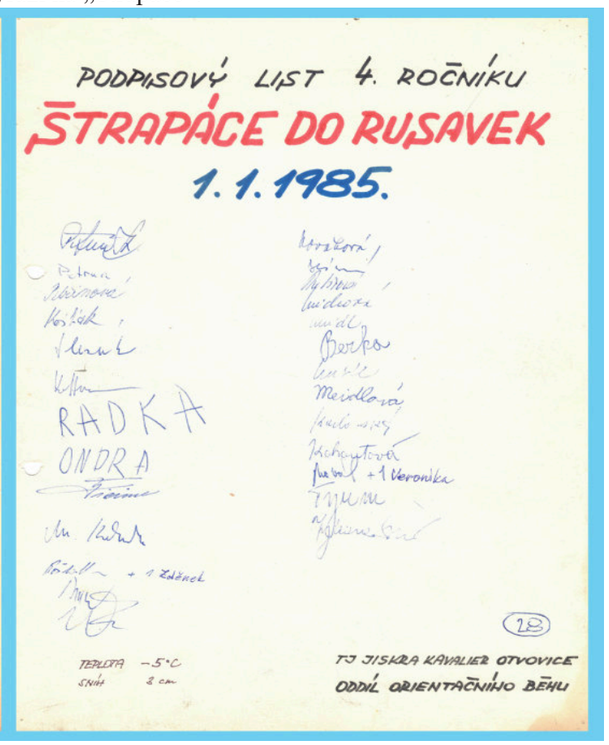

Tradici svých dědů a otců přejímá mladší generace. Synové a vnuci zakládajících členů převzali pomyslnou štafetu. Během let se skupina, která na pochod vyráží, rozšířila o další obyvatele Otvovic a jejich přátele. Je to akce, která má nezaměnitelnou atmosféru. Ale pozor, účastníci ctí určitá pravidla. 12 Po cestě se společně zastavujeme a popíjíme, v cíli cesty se rozdělá oheň na polévku – nejprve světlá, potom tmavá – značka Vitana. Součástí povinné výbavy tak je plecháček a lžíce. Pečou se buřty a vzájemně se posílají kolem ohně domácí chuťovky. V okolí ohniště v lese je spoustu vyžití pro děti, jejich křik a smích tvoří kulisu celé akce.

Zmínila jsem syny a vnuky a žádné ženy, to není náhoda. Součástí tradice je pochod mužů a dětí 26. prosince na druhý svátek vánoční. Jak my říkáme – na Štěpána. Ten den vyráží společně „bez bab“. Upravují cestu, připravují dřevo na oheň a posezení tak, aby na Nový rok bylo i pro nás ženy všechno připraveno.

Celou historii novoročního pochodu mapuje kronika, kterou založil Standa, můj děda. Poctivě dokumentoval každý ročník neuvěřitelných čtyřicet let. Na své poslední Štrapáce se vydal navzdory koronavirovým zákazům, bylo mu bez pár měsíců osmdesát let. Každoroční zápis je složen z podpisového archu, záznamu o počasí a seznamu účastníků, kteří vyrazili na Štěpána.

V kronice mají své místo i silné zážitky nebo hlášky spojené s jednotlivým ročníkem. Kroniku jsem po dědovi převzala já, a to s pomocí mého bratra Martina Petřiny a Michala Nováka. I naše generace už chodí do Rusavek se svými malými dětmi. Věříme, že se novoroční Štrapáce přenese i do dalších let.

Pokud se chcete přidat mezi nás, sejdeme se 1. ledna 2024 v 10:00 na chodníku nad parkovištěm u Coopu na 43. ročníku Štrapáce do Rusavek.

ZÁBAVA PRO DOSPĚLÉ

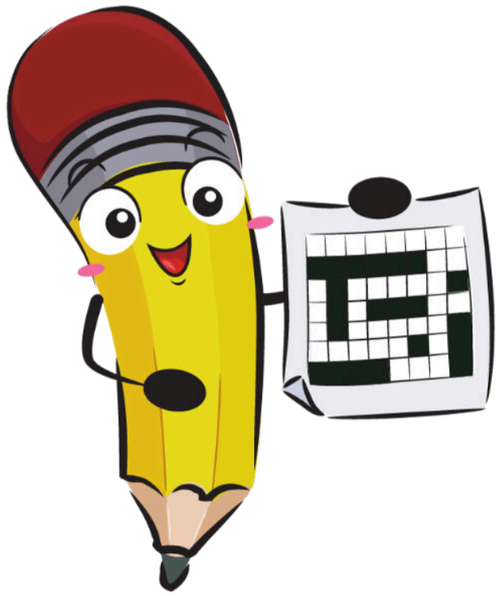

						5		
	6	1	4		7	8		
			9			6	7	
		3	8				9	
7				2				4
	9				4	3		
	2	6			1			
		7	5		8	4	1	
		8						

Paměť je jako špatný žák. ... **Stefan Garzyński**

POMŮCKA: AOM. AY, NDAO	JINAM NÁŘEČ.	1. DÍL TAJENKY	MPZ UKRAJINY	RIVAL		DRUH ČEPICE	VZNEŠE-NOST	ZNAČKA CENTI-METRU		POVRCHNÍ OBDIVOVA-TEL	INDICKÝ ŽENSKÝ ODĚV
POŠKOZENÍ ZVĚŘÍ					SPZ BENEŠOVA				INICIÁLY PĚVKYNĚ SKLOVSKÉ		
ATOL INDONÉSIE					BÝV. FRAN. LET. SPOL. / AKADEMIE VĚD ZKR.				POPĚVEK / 3. DÍL TAJENKY		
RUSKÁ ŘEKA			HASNICE / HLEMÝŽDI					PLAVIDLO Z KLÁD / KORÝŠ			
MINISTER. ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ZKR.				POCHÁZEJÍCÍ Z VELRYBY / INIC. HERCE ETZLERA							
	DLOUHÁ ČASOVÁ JEDNOTKA	ZNAČKA LUMENU / NAZMAR			TÝM ANGLICKY / NEVĚNOVAT SE HŘE					NIT	INICIÁLY FYZIKA EINSTEINA
JMÉNO LITERÁRNÍ POSTAVY ONĚGINA						KRAJÍC CHLEBA / NÁZEV HLÁSKY L					
OSOBNÍ ZÁJMENO MN. Č.				INICIÁLY KOSMONAU-TA ALDRINA / BÁJNÝ PTÁK				KŠANDY / ZÁKONÍK PRÁCE ZKR.			
CHEM. ZN. NIKLU			NÁRODNÍ HOKEJOVÁ LIGA ZKR. / SPZ ZLÍNA				KRUTÁ / VTAHOVAT KAPALINU				POVRCHOVÁ VODA
	PŘEDLOHA / SOBOTA ZKR.					HLASATEL / VYSOKÉ NAPĚTÍ ZKR.					
2. DÍL TAJENKY								OXID CÍNATÝ			
ZRAKOVÉ ORGÁNY				TRINITRO-TOLUEN ZKR.				ČÁSTICE S ELEKTRIC-KÝM NÁBOJEM			

ZIMNÍ PRANOSTIKY

Když se dobře staví sněhuláci, bude pěkné léto.

Kdo se v létě při práci zapotí, v zimě se nasytí i zahřeje.

Není-li v zimě sněhu, nebude v létě hub.

I půda musí odpočívat přikrytá, aby ji zimní spánek posílil.

Je-li nebe čisté, potrvá déle zima jistě, pak-li sněží nebo hřmívá, jaro jistě v blízku dlívá.

STRÁNKA PRO DĚTI

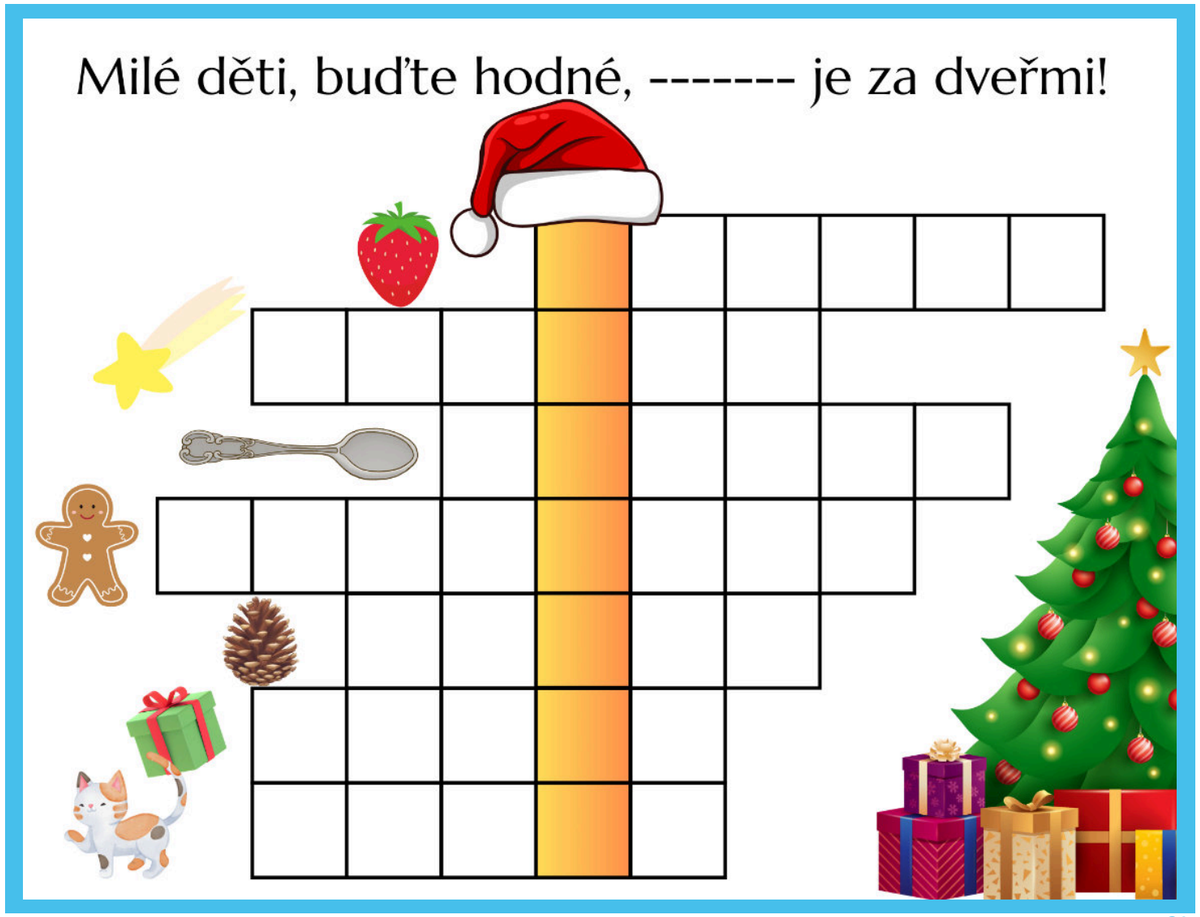

KALENDÁŘ AKCÍ

PROSINEC 2023

LEDEN 2024

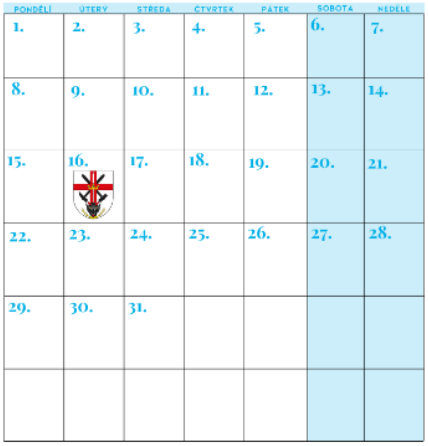

ÚNOR 2024

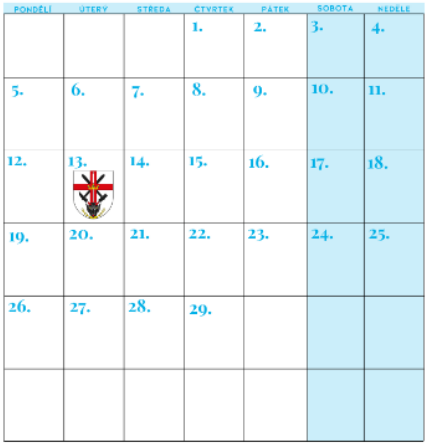

DATUM			NÁZEV UDÁLOSTI	MÍSTO KONÁNÍ	POŘADATEL
sobota	**25. 11. 2023**	17:00	**Bílé Vánoce Lucie Bílé**	Společenský sál Formanka	Srdce Otvovic
neděle	**26. 11. 2023**	09:00	**Vánoční tvoření s Vlastimilem Kucharovičem**	Společenský sál Formanka	Srdce Otvovic
neděle	**26. 11. 2023**	17:00	**Rozsvícení vánočního stromu**	Kaplička	Obec Otvovice
úterý	**05. 12. 2023**	16:30	**MIKULÁŠSKÁ a pochod přes pár pekel**	Formanka/kovárna/ Hospůdka	Srdce Otvovic, Obec Otvovice
čtvrtek	**07. 12. 2023**	18:30	**Akademie třetího věku** Zábavná historie divokého Západu	Formanka	Obec Otvovice
úterý	**12. 12. 2023**	18:00	**ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA**	OÚ	Obec Otvovice
pondělí	**18. 12. 2023**	16:30	**JÁ BYCH RÁD K BETLÉMU**	Otvovice 59 (za DPS)	Špuntík & Otvovinka
neděle	**31. 12. 2023**	17:00	**Silvestrovská jízda do nového roku**	Koupaliště	Hospůdka koupaliště
úterý	**16. 01. 2024**	18:00	**ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA**	OÚ	Obec Otvovice
úterý	**13. 02. 2024**	18:00	**ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA**	OÚ	Obec Otvovice
pátek	**08. 03. 2024**	20:00	**PLES K MDŽ**	Společenský sál Formanka	Obec Otvovice
úterý	**12. 03. 2024**	18:00	**ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA**	OÚ	Obec Otvovice
neděle	**24. 03. 2024**		**ČECHOMOR**	Společenský sál Formanka	Srdce Otvovic
úterý	**16. 04. 2024**	18:00	**ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA**	OÚ	Obec Otvovice
úterý	**14. 05. 2024**	18:00	**ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA**	OÚ	Obec Otvovice
úterý	**11. 06. 2024**	18:00	**ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA**	OÚ	Obec Otvovice